

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118206188
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4118206188.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Q.. B. P., nar. XX. XX. L., bytom I., S.. X. L./XX, zastúpený JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 15/25, proti žalovanému: LOXWOOD, s. r. o., so sídlom Nitra, Vašinova 134/16, IČO: 36 394 866, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s. r. o., so sídlom Trenčín, Piaristická 46, IČO: 36 837 857, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. decembra 2021 č. k. 10C/61/2018-848 v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 17. januára 2022 č. k. 10C/61/2018- 856 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spolu s dopĺňacím uznesením p o t v
r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi H.. Q. Z., nar. XX. XX. XXXX bytom W., P. záhrady XXX ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený rozhodnutím R. úradu B., katastrálny odbor V XXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX a na základe ktorej bol žalovaný zapísaný za vlastníka nehnuteľností vedených na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor, v katastri nehnuteľností pre okres Šaľa, obec Šaľa, katastrálne územie Šaľa na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra "D." evidovanej na katastrálnej mape ako parcela č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXX XXX m², parcela č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX XXX m² a parcela č. XXXX/X - vinice o výmere XX XXX m² v X/X, je voči žalobcovi právne neúčinná (I.) O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). Znalkyni H.. Q. B. s miestom výkonu činnosti P. XXX, XXXXX P. priznal nárok na náhradu jej trov vo výške 27,55 eura proti žalovanému (III.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 42a ods. 1, 3, § 151h ods. 6, § 42b ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku.. Uviedol, že žalobca žalobou požadoval, aby súd určil, že kúpna zmluva, ktorú uzavrel H.. Q. Z. ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci, na základe ktorej bol žalovaný zapísaný do katastra nehnuteľností rozhodnutím Okresného úradu Šaľa č. V 3048/2017 zo dňa 04. 01. 2018 ako vlastníka parcely registra "C" parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXX m² a parc. č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m² nachádzajúcich sa v kat. úz. B. a zapísaných na LV č. XXXX v X/X je voči nemu neúčinná. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ má voči H.. Q. Z. ako dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín č. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 24. 11. 2015 podľa ktorého je dlžník povinný mu zaplatiť 56.387,84 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01. 12. 2010 do zaplatenia a trovy konania 1691,50 eura na súdnom poplatku a 1946,78 eura na trovách právneho zastúpenia. Tento

rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. 12. 2015 a vykonateľnosť 21. 12. 2015. Dlužník si napriek tomu svoju povinnosť nesplnil a on zistil, že nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Šaľa a sú zapísané v LV č. XXXX ako parcela registra "C" parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m² previedol kúpnu zmluvou do bezpodielového spoluvlastníctva kupujúcich Q.. Q. Z. a Q.. Q. Z., ktorí sú mu blízkymi osobami, ktorému právnomu úkonu odporoval v konaní na Okresnom súde Bratislava II, ktoré bolo zastavené po späťvzátí žaloby po tom ako sa dozvedel, že kúpna zmluva bola dohodou zrušená a vlastnícke právo bolo jeho dlžníkovi navrátené. Následne zistil, že časť z uvedených nehnuteľností bola prevedená kúpnu zmluvou do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorej vklad vlastníckeho práva bol Okresným úradom B., katastrálny odbor povolený pod č. V XXXX/XXXX. Jedným zo spoločníkov žalovaného je jeho dlžník, ktorý je zároveň aj jeho jediným konateľom a druhým spoločníkom je spoločnosť Q. H. s. r. o., ktorej jediným spoločníkom je jeho dlžník. Uvedená zmluva je preto odporovateľným právom úkonom podľa § 42a ods. 1 a 3 písm. a), b) a c) v spojení s § 116 Občianskeho zákonníka, pretože jeho dlžník previedol kúpnu zmluvou vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve na žalovaného, ktorý je právnickou osobou a má v ňom 100 %-nú majetkovú účasť ako fyzická osoba a cez právnickú osobu, v ktorej má 100 %-nú majetkovú účasť ako fyzická osoba a zároveň je jeho jediným konateľom. Podľa jeho vedomostí dlžník nemá po tomto prevode žiaden iný nehnuteľný majetok, ktorý by už nebol zaťažený záložnými prípadne inými vecnými právami v prospech iných osôb a zrejme nevlastní ani žiadny taký huteľný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie jeho vymáhanej pohľadávky, ktorej uspokojeniu sa vyhýba a odmieta s ním komunikovať. Z Centrálného registra zmlúv zistil, že žalovaný ako predávajúci uzavrel so Slovenskou republikou ako kupujúcou kúpnu zmluvu, ktorou previedol nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX nachádzajúce sa v kat. úz. B. za kúpnu cenu XXX.XXX,XX eura. Z uvedených dôvodov podal na Okresný súd Nitra návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré súd v konaní sp. zn. XC/XX/XXXX nariadil a zároveň mu uložil podať žalobu vo veci samej, ktorú týmto realizuje.

1.2. V konaní bolo sporné, či má žalobca ako veriteľ proti H.. Q. Z. ako dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. 11. 2015 č.k. XXC/XXX/XXXX-XX, podľa ktorého by mal dlžník zaplatiť žalobcovi 56.387,84 eura s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01. 12. 2010 do zaplatenia a trovy konania 1691,50 eura na súdnom poplatku a 1946,78 eura na trovách právneho zastúpenia, pretože to tvrdil žalobca, ale žalovaný namietal, že rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože nebol dlžníkovi doručený, nesúhlasí s ním, podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie a proti rozhodnutiu dovolacieho súdu aj ústavnú sťažnosť. Predmetným rozsudkom však bolo preukázané, že námietky žalovaného nie sú súdne dôvodné, pretože rozsudok nadobudol právoplatnosť 17. 12. 2015, vykonateľnosť 21. 12. 2015, oznámením Okresného súdu Trenčín z 10. 12. 2018 bolo preukázané, že dovolanie dlžníka bolo odmietnuté a nebolo preukázané, že by bola podaná ústavná sťažnosť a ani to, že by bolo konštatované porušenie zákona a rozhodnutie zrušené.

1.3. V konaní nebolo sporné a aj bolo kúpnu zmluvou zo dňa 20. 08. 2010 zo spisu Okresného úradu Šaľa V XXXX/XXXX, dohodou o jej zrušení zo dňa 18. 12. 2017 a rozhodnutím Okresného úradu Šaľa číslo vkladu V XXXX/XXXX zo dňa 04. 01. 2018 preukázané, že dlžník bol výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Šaľa, boli zapísané v LV č. XXXX ako parcela registra "C" parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere X m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXX m², parc. č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m² a parc. č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m², ktoré predal svojmu bratovi Q.. Q. Z. a jeho manželke Q.. Q. Z. za 70.000 eur, ktorému právnomu úkonu žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX odporoval, ale žalobu vzal späť po tom ako bola kúpna zmluva dohodou zmluvných strán zrušená. Výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností sa tak stal opäť dlžník. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie B. vyplýva, že dňa 04. 01. 2018 bol do katastra nehnuteľností pod V XXXX/XXXX povolený vklad zmluvy o zriadení záložného práva v prospech kupujúcich na pozemky parcela parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/X a z písomného potvrdenia dlžníka žalobcu zo dňa 02. 10. 2018 vyplýva, že záložnou zmluvou bola zabezpečená pohľadávka vo výške 50.000 eur. Žalovaný sa bránil tým, že dlžník má voči kupujúcim záväzok vo výške 50.000 eur, ktorý neplnil, pretože nie je splatný, proti čomu žalobca namietal. Vyjadrením H.. Z. na pojednávaní

bolo preukázané, že dlžník má záväzok 50.000 eur, ale pretože podľa čl. IV bod. 5 dohody sa dlžník zaviazal uhradiť kupujúcim 70.000 eur v lehote 4 mesiacov od povolenia vkladu tejto dohody do katastra nehnuteľností, ku ktorému podľa rozhodnutia Okresného úradu Šaľa prišlo dňa 04. 01. 2018 pod V XXXX/XXXX, nastala tým splatnosť sumy 70.000 eur dňa 04. 05. 2018 a preto neboli preukázané tvrdenia, že by tento záväzok nebol ešte splatný.

1.4. V konaní nebolo sporné a aj bolo spornou kúpnu zmluvou zo dňa 20. 12. 2017 a výpisom z obchodného registra Okresného súdu Nitra preukázané, že dlžník žalobcu predal všetky nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom zmluvy zo dňa 20. 08. 2010 s výnimkou parcely č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m² žalovanému, ktorý je obchodnou spoločnosťou, dlžník je jedným z jeho dvoch spoločníkov a druhým je spoločnosť Q. H. s. r. o., ktorej jediným spoločníkom je rovnako dlžník, ktorý je aj jediným konateľom žalovaného. Rozhodnutím Okresného úradu Šaľa zo dňa 04. 01. 2018 pod V XXXX/XXXX bolo preukázané, že vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe uvedenej kúpnej zmluvy bol do katastra nehnuteľností povolený dňa 04. 01. 2018. Z článku 3.1 zmluvy vyplýva, že kúpna cena bola dojednaná vo výške 7.679.128 eur a z čl. I. 3.2.1. zmluvy vyplýva, že kupujúci sa ju zaviazal zaplatiť predávajúcemu do 6 mesiacov od podpisu kúpnej zmluvy. V konaní bolo sporné v akom rozsahu bola kúpna cena zaplatená a či je splatná, pretože žalovaný tvrdil, že dlžníkovi zaplatil časť vo výške 70.000 eur, dohoda o splatnosti bola zmenená dodatkom a preto dlžník vlastní pohľadávku na zaplatenie zvyšnej časti kúpnej ceny, ktorá je spôsobilým majetkom proti čomu žalobca namietal. Vyjadrením H.. Q. Z. a aj výpisom z účtu na čl. XXX bolo preukázané, že dňa 27. 04. 2018 bolo na účet žalovaného zaplatených 70.000 eur s poznámkou KZ a tak bolo preukázané, že v tejto časti bola zaplatená. Hoci H.. Q. Z. na pojednávaní tvrdil, že splatnosť kúpnej ceny bola zmenená, žiadny dodatok nebol súdu predložený a pretože zo zmluvy vyplýva, že kúpna cena mala byť splatná do 6 mesiacov od podpisu kúpnej zmluvy t.j. dňa 20. 06. 2018, keďže zmluva bola podpísaná dňa 20. 12. 2017, je pohľadávka vo zvyšnej časti premičaná tak ako tvrdil žalobca. V konaní bolo okrem tohto sporné, či dohodnutá kúpna cena zodpovedala hodnote nehnuteľností, pretože žalobca tvrdil, že nezodpovedala, proti čomu žalovaný namietal s odôvodnením, že predmetné pozemky sa stali pred predajom žalovanému stavebnými pozemkami, proti čomu žalobca namietal. Znaleckým posudkom číslo XX/XXXX, ktorý vyhotovila Ing. Monika B. bolo preukázané, že všeobecná hodnota pozemkov č. XXXX/XXX, č. XXXX/XXX, č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX bola pred predajom vyššia, pretože boli podľa územného rozhodnutia o umiestnení stavby určené na cestu. Aj z centrálného registra zmlúv vyplýva, že žalovaný ich predal Slovenskej republike za 113.050,17 eura, ktorá zodpovedala uvedenému znaleckému posudku. Z odpovede Mesta B. zo dňa 16. 07. 2018 vyplýva, že parcela č. XXXX/X sa nachádzala v priestorovo-funkčnom celku B. a parc. č. XXXX/XXX patrila do novovybudovaného PFcelku Večianska tabuľa a aj keď z uznesenia Mestského zastupiteľstva v Šali vyplýva, že územný plán mesta Šaľa bol zmenený až dňa 10. 05. 2018, z vyjadrenia Mesta Šaľa z 26. 01. 2021 pripojeného k odbornému stanovisku znalca H.. Q. F. číslo 16/2021 vyplýva, že regulatívy pre toto územie boli definované v územnom pláne schválenom uznesením zo dňa 22. 10. 2015 a preto mohlo byť už pred predajom predmetných pozemkov zrejmé, že sú určené na zastavanie. Hodnota pozemkov, ktoré žalovaný predal SCS však bola 19,98 eur/1m² (113.050,17 eura/5657 m²) a v spornej kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá ešte skôr bolo dohodnutých až 38 eur/1m² (767.128 eur/ 202056 m²). Hoci zo znaleckého posudku č. 1/2021 znalca z odboru ekonomika a podnikanie H.. Q. Q. vyplýva, že hodnota majetku dlžníka sa uzavretím spornej kúpnej zmluvy nezmenila tým, že kúpna cena bola dojednaná v takmer v dvojnásobku, doposiaľ nebola zaplatená, je splatná a premičaná, sú pochybnosti žalobcu o jej primeranosti oprávnené a takáto pohľadávka, ktorú má dlžník navyše voči spoločnosti plne ním ovládanej nie je takým majetkom dlžníka, z ktorého by mohla byť žalobcova vymáhateľná pohľadávka uspokojená.

1.5. V konaní bolo ďalej sporné, či dlžník má, resp. mal po tomto prevode iný majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie vymáhanej pohľadávky žalobcu, pretože žalobca tvrdil, že takýto majetok dlžník nemá, proti čomu žalovaný namietal a označil viaceré nehnuteľnosti, spoločnosti, v ktorých vlastní obchodné podiely alebo akcie a rozhodnutia, na základe ktorých mu mali byť vyplatené peňažné prostriedky, resp. výpisy z účtu. V konaní bolo konkrétne sporné, či je takýmto majetkom parcela registra "C" parc. č. XXXX/X vinica o výmere 18560 m², ktorá sa nachádza v kat. úz. B. a je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX. V konaní nebolo sporné a aj bolo listom vlastníctva preukázané, že dlžník je výlučným vlastníkom tejto parcely a aj to, že na tejto parcele je zapísaná ťarcha v podobe zmluvy o zriadení záložného práva v prospech Q.. Q. Z. a Q.. Q. Z.. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX zo dňa 09. 04. 2017, ktorý vyhotovila H.. Q. B. nebola hodnota tejto parcely preukázaná, pretože posudok sa týkal iných parciel. Zo znaleckého posudku č. 12/2019, ktorý predložil žalovaný a vyhotovil ho znalec

z odboru stavebníctvo H.. Q. F., v ktorom zisťoval hodnotu parcely metódou polohovej diferenciacie vyplýva, že by mala mať hodnotu 505.760 eur. Znalec v odbornom stanovisku číslo 16/2021 uviedol, že zistená hodnota sa týkala aj obdobia k dátumu 20. 12. 2017, nakoľko regulatívy pre túto parcelu boli definované v územnom pláne Mesta Šaľa, ktorý bol schválený uznesením z 22. 10. 2015, pričom vyplýva aj z informácie Mesta Šaľa z 26. 01. 2021. Zo znaleckého posudku č. 5/2019, ktorý predložil žalobca a vyhotovil ho tiež znalec z odboru stavebníctvo H.. V. Y. metódou polohovej diferenciacie vyplýva, že parcela by mala mať hodnotu 124. 166,40 eura. Žalovaný súdu síce predložil v listinnej podobe vyjadrenie potenciálneho záujemcu o kúpu tohto pozemku zo dňa 15. 07. 2020, ktorý ponúkal cenu 593.920 eur, ale keďže znaleckým posudkom č. 11/2020, ktorý vyhotovil súdom ustanovený znalec z odboru stavebníctvo Ing. P. O. bolo preukázané, že parcela má hodnotu 248.147,20 eura a že znalec pri jej určení zvolil metódu polohovej diferenciacie, pretože nemal podklady na porovnávaciu metódu a ani mu ich strany neposkytli na túto ponuku neprihliadol. Žalobca proti tomuto posudku namietal z viacerých dôvodov, ktorých opodstatnenosť však nebola v konaní preukázaná. Výsluchom znalca Ing. Daniela O. na pojednávaní dňa 17. 12. 2020 bolo preukázané, že pri zisťovaní hodnoty pozemku vedel, že na pozemku je vinohrad, ktorý by sa musel odstrániť, že na pozemok nie je zabezpečený prístup, ktorý by sa dal zabezpečiť zriadením vecného bremena, že stĺpy vysokého napätia nebránia využiteľnosti pozemku, že záložné právo znižuje hodnotu pozemku minimálne a metódu polohovej diferenciacie, ktorú zvolili aj znalci H.. Y. a H.. F. zvolil, pretože nemal iné podklady a to ani od strán, ktoré sa zúčastnili obhliadky, t. j. ani od žalobcu. Žalobca síce následne predložil vyjadrenia dvoch realitných kancelárií a ďalší znalecký posudok znalca H.. V. Y. č. 50/2020, ktorý už použil porovnávaciu metódu a hoci pozemok porovnával z pozemkami, ktorých hodnota bola 34,92 eura/1m², 26,19 eura/1m² a 26,19 eura/1m², pri zohľadnení skutočností na ktoré prihliadol už H.. O., dospel k záveru, že je jeho hodnota iba 32.500 eur t.j. 1,75 eura/1m². Uvedená hodnota však nezodpovedá hodnote pozemku určeného na zastavanie, ale vinice, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku znalkyne z odboru poľnohospodárstvo H.. Q. W. číslo X/XXXX, z ktorého vyplýva, že hodnota pozemku je 23.000 eur t.j. 1,24 eura/1m² (aj keď ju bez odôvodnenia zisťovala k 09. 10. 2017). Pretože súd nemal pochybnosť o správnosti znaleckého posudku, ktorý vyhotovil súdom ustanovený znalec Ing. P. O. vychádzal z tohto posudku a pretože v konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané osvedčením Ústredného kontrolného a skúšobného ústavu poľnohospodárskeho v Bratislave zo dňa 05. 04. 2018, že na pozemku je vinohrad, ktorého hodnota je 3.797,46 eura tak ako vyplýva zo znaleckého posudku č. XX/XXXX ktorý vyhotovil znalec Ing. R. S., jeho zistenú hodnotu znížil o hodnotu tohto vinohradu, ktorý jediný náklad bol v konaní preukázaný. Hoci sa k hodnote vyjadřila aj súdna exekútorka H.. Q.. U. Q., ktorá ju zisťovala prostredníctvom realitných kancelárií a to vo výške 18.560 eur, súd vzhľadom na to, že nemal pochybnosti o správnosti znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca na toto neprihliadal. Z informácie súdnej exekútorky H.. Q.. U. Q. z exekučného konania sp.zn. XXX EX XXX/XX, ktoré sa vedie proti dlžníkovi ako povinnému na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín však vyplýva, že záložní veritelia Q.. Q. Z. a Q.. Q. Z. nedali súhlas s predajom tejto nehnuteľnosti a z odpovede exekučného súdu zo dňa 10. 09. 2021 vyplýva, že vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 51/2014-42 zo dňa 01. 07. 2014 nie je možné preto dražbu tejto nehnuteľnosti vykonať. Z uvedeného dôvodu neboli preukázané tvrdenia žalovaného, že by z tohto majetku dlžníka mohla byť uspokojená vymáhateľná pohľadávka žalobcu.

1.6. V konaní bolo sporné, či sú takýmto majetkom ďalšie nehnuteľnosti a aká je ich hodnota, pretože H.. Q. Z. tvrdil, že hodnota nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území I. je XXX.XXX eur, resp. XXX.XXX eur a aj keď sú zaťažené hypotekárnym úverom, jeho nesplatený zostatok je 300.000 eur a tak ich čistá hodnota je 300.000 eur. Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. I. bolo preukázané, že dlžník je výlučným vlastníkom parcely registra "C" parc. č. XXXX záhrada o výmere XXX m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² a parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m² a polyfunkčného domu a znaleckým posudkom č. XX/XXXX znalca H.. J. Q. bolo preukázané, že ich hodnota je 391.000 eur. Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Trenčín bolo preukázané, že dlžník je aj podielovým spoluvlastníkom parciel registra "C" parc. č. XXXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², parc. č. XXXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a bytu č. X v bytovom dome so súp. č. XXXX, na parcele č. XXXX/XXX. Z výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. S. vyplýva, že dlžník je aj výlučným vlastníkom parciel registra "C" parc. č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² bytu č. XX v bytovom dome so súp. č. XXX, na parcele č. XXXX/X. Z uvedených výpisov však vyplýva, že na týchto nehnuteľnostiach je zapísaná ľarcha v podobe začatia výkon záložného práva veriteľom B. a.s. formou dobrovoľnej dražby a uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým je dlžníkovi

zakázané s nehnuteľnosťami nakladať a preto ani tieto nehnuteľnosti nie je možné považovať za taký majetok dlžníka z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená.

1.7. V konaní bolo sporné, či sú takýmto majetkom obchodné podiely dlžníka alebo akcie a aká je ich hodnota, pretože H.. Q. Z. tvrdil, že je to 1 mil., resp. 2 mil. eur. Výpisom z obchodného registra bolo preukázané, že dlžník má obchodný podiel u žalovaného v hodnote 750 eur a v spoločnosti Q. H., s.r.o. v hodnote 5000 eur. Ročnou účtovnou závierkou spoločnosti U. TN, a. s., bolo preukázané, že jej imanie bolo k XX. XX. XXXX vo výške 1.129.798 eur a zo zoznamu akcionárov, že dlžník vlastní 90 jej akcií v menovitej hodnote 331,939189 eura. V konaní, ale nebolo preukázané za akých podmienok má dlžník nárok na vyplatenie týchto obchodných podielov a akcií a preto rovnako nemožno tvrdiť, že by išlo o taký jeho majetok, ktorý by postačoval za úhradu žalobcovej pohľadávky. V konaní bolo sporné, či sú takýmto majetkom peňažné prostriedky alebo pohľadávky dlžníka. Výpisom z účtu dlžníka v Slovenskej sporiteľni a.s. bolo preukázané, že dlžník mal k 29. 12. 2017 na účte 31.269,19 eura, ale nebolo preukázané, že nimi aj disponuje v čase odporovania, čo vyplýva aj z oznámenia súdnej exekútorky. Uznesením Okresného súdu Trenčín z 25. 10. 2018 č.k. XXC/XXX/XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31. 10. 2018 a vykonateľnosť 04. 11. 2018 bolo preukázané, že dlžníkovi malo byť vyplatených 28.000 eur, ale rovnako nebolo preukázané, že nimi disponuje. Aj z opakovaných oznámení súdnej exekútorky H.. Q.. U. Q. k stavu exekučného konania vyplýva, že dlžník vlastní iba dve staršie OMV, ktoré boli zablokované, je SZČO, nie je zamestnaný, na účte v Slovenskej sporiteľni a.s. má zostatok 52,43 eura, vlastní síce nehnuteľnosti, ale tieto sú zaťažené záložnými právami v prospech bánk a exekúcia neprebíha buď kvôli tomu, že dlžník podal návrh na jej zastavenie, ktorý má odkladný účinok alebo predajom vinice prebiehať nebude, pretože záložní veritelia na to nedali súhlas. V konaní nebolo sporné a aj bolo uznesením zo dňa 05. 04. 2018 č.k. XC/XX/XXXX-XX preukázané, že na návrh žalobcu súd nariadil na zabezpečenie pohľadávky žalobcu zabezpečovacie opatrenie tak, že zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného, ktoré sú zapísané Okresným úradom B., katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres B., obec B., katastrálne územie B. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra "C" parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXXX m², parc. č. XXXX/XXX orná pôda o výmere XXXXX m² a parc. č. XXXX/X vinica o výmere XXXXX m² a uložil žalobcovi podať do 60 dní od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej, ktorú týmto realizoval, pričom v konaní bolo sporné, či bol uvedený návrh žalobcu účelový tak ako namietal žalovaný a tvrdil aj H.. Q. Z. na pojednávaní. Pretože uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 02. 07. 2018 č.k. XCo/XXX/XXXX-XX bolo preukázané, že odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, návrh bol podaný dôvodne a tvrdenia žalovaného sú nedôvodné.

1.8. Súd prvej inštancie konštatoval, že prvým predpokladom uplatnenia subjektívneho odporového práva veriteľa je existencia záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu t.j. musí existovať tzv. vymáhateľná pohľadávka veriteľa, ktorá má kvalitu judikovaného práva. V konaní žalovaný proti tomu namietal, ale vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tieto jeho námietky nie sú dôvodné, pretože žalobca ako veriteľ má proti svojmu dlžníkovi H.. Q. Z. vymáhateľnú pohľadávku, ktorá mu vznikla na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín z 24. 11. 2015 č.k. XXC/XXX/XXXX-XX. Uvedený rozsudok je bez ohľadu na námietky dlžníka právoplatný a vykonateľný, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo právoplatne odmietnuté a v konaní nebolo preukázané, že by bolo rozhodnutie zrušené v konaní pred ústavným súdom.

1.9. Druhým predpokladom vzniku subjektívneho odporového práva je tzv. ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a treťou osobou, ktorý bol preukázaný, pretože kúpna zmluva, ktorú dlžník žalobcu uzavrel so žalovaným, na základe ktorej bol žalovaný zapísaný do katastra nehnuteľností rozhodnutím Okresného úradu B. č. V XXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX je potenciálne odporovaný (odporovateľný) právny úkon, čo napokon ani nebolo sporné.

1.10. Tretím predpokladom vzniku odporového oprávnenia veriteľa je, či tento právny úkon ukrátil žalobcu v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry svojho dlžníka, teda, či prišlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére dlžníka, čo bolo v konaní sporné, pretože žalobca tvrdil, že prišlo k reálnemu úbytku na majetku dlžníka, proti čomu žalovaný namietal s odôvodnením, že ku dňu uzavretia uvedenej kúpnej zmluvy, resp. ku dňu jej účinnosti, zvyšný majetok dlžníka objektívne postačoval na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Žalovaný na podporu svojich tvrdení, že existencia tohto predpokladu sa má skúmať ku dňu účinnosti zmluvy, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

zo dňa 24. 06. 2010 sp. zn. 1 Q. V X/XXXX a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV ÚS XXX/XXXX-XX. Z uvedeného uznesenia ústavného súdu však vyplýva, že takýto výklad § 42a a § 42b Občianskeho zákonníka je len jedným z možných výkladov. Súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 11. 2021 č.k. XCdo/XXX/XXXX, v ktorom súd uviedol, že "ukracovanie uspokojenia veriteľovej pohľadávky je podmienkou aktívnej legitímácie a musí existovať najneskôr v čase, keď súd rozhoduje o odporovanej žalobe (§ 217 CSP)", v ktorej veci krajský súd hodnotil, či dlžník disponoval iným majetkom, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu v čase podania žaloby a aj v čase uskutočnenia odporovaného právneho úkonu. Aj z komentára C.H.BECK k Občianskemu zákonníku vydanému v roku 2019 vyplýva, že ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania, a nie spätne ku dňu jeho realizácie, pretože v čase uskutočnenia odporovateľného úkonu je spravidla dlžník ešte solventný a pohľadávka veriteľa nemusí byť eventuálne ani splatnou, čo však bez ďalšieho nebráni účinnému odporovaniu tomuto úkonu v budúcnosti. Bez ohľadu na to však žalobca, pretože dôkazné bremeno bolo na jeho strane vykonaným dokazovaním preukázal, že jeho dlžník ani v čase uskutočnenia právneho úkonu dňa 20. 12. 2017 a ani v čase jeho účinnosti dňa 04. 01. 2018, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy do katastra nehnuteľností, ani v čase podania žaloby a rozhodovania súdu o nej nedisponoval takým ďalším majetkom, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu reálne uspokojená. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v dôsledku uzavretia spornej kúpnej zmluvy prišlo ku kvalifikovanému reálnemu úbytku v majetkovej sfére dlžníka, ktorá nepostačovala a ani nepostačuje na uspokojenie žalobcovej vymáhanej pohľadávky, pretože hoci hodnota pozemku parcela č. XXXX/X - vinica o výmere XXXXX mX by aj po odpočítaní hodnoty vinohradu, ktorý sa na nej nachádza postačovala na uspokojenie pohľadávky žalobcu, tento pozemok je zaťažený záložným právom, ktoré bolo zapísané do katastra nehnuteľností dňa XX. XX. XXXX t.j. v deň kedy bol povolený aj vklad spornej kúpnej zmluvy a pretože záložní veritelia nedali súhlas s predajom tohto pozemku, nie je možné exekúciu jeho predajom vykonať podľa § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku, čo vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 01. 07. 2014 sp. zn. III. ÚS 51/2014-42, vyjadrenia exekučného súdu a súdnej exekútorky. V konaní bolo síce preukázané, že dlžník je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom ďalších nehnuteľností, tieto sú však zaťažené záložným právom vysoko prevyšujúcim ich hodnotu a preto tento majetok nie je spôsobilým na uspokojenie pohľadávky žalobcu. V konaní bolo rovnako preukázané, že dlžník je vlastníkom obchodných podielov, resp. akcií, ale pretože nebolo preukázané za akých podmienok má nárok na vyplatenie ich hodnoty, rovnako nemožno hovoriť o majetku, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená. Dlžník deklaroval, že je vlastníkom pohľadávky prevyšujúcej hodnotu žalobcovej pohľadávky, ale v konaní nebolo preukázané, že by išlo o ekvivalentný majetok dlžníka, pretože existencia pohľadávky vyplývajúcej zo spornej kúpnej zmluvy bola sporná vzhľadom na to, že nebola nesporne preukázaná jej výška, ide o pohľadávku voči spoločnosti ovládanej dlžníkom a navyše je premlčaná. To, že by dlžník disponoval peňažnými prostriedkami vo výške prevyšujúcej žalobcovu pohľadávku nebolo preukázané. Keby tomu tak aj bolo, štruktúra tohto majetku dlžníka z hľadiska jeho spôsobilosti na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky nie je porovnateľná z vlastníctvom nehnuteľných vecí bez ohľadu, že žalovaný sa snažil znaleckým posudkom č. X/XXXX znalca H.. Q. Q. preukázať, že tomu tak nie je. Súd mal za to, že jediným majetkom dlžníka spôsobilým uspokojiť pohľadávku žalobcu je parcela, ktorá je zaťažená záložným právom zriadeným v prospech príbuzných dlžníka, ktorý nedali súhlas s jej predajom v exekučnom konaní a preto ju nie je možné speňažiť. Hoci žalovaný tvrdil, že dlžník disponuje peňažnými prostriedkami, tým, že nevyplatil zabezpečenú pohľadávku svojich vlastných príbuzných ani po tom ako žalovanému, ktorého plne ovláda bola vyplatená kúpna cena zo zmluvy uzavretej zo SSC, nevyplatil a do súdnej úschovy nevložil ani peňažné prostriedky vo výške vymáhateľnej pohľadávke, proti ktorej naďalej namieta, mal súd za to, že aj vzhľadom na jeho postoj je žaloba dôvodná. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že boli splnené aj ďalšie predpoklady na úspešné odporovanie tomuto právnomu úkonu podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca bol ukrátený právnym úkonom, ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi jeho dlžníkom a právnickou osobou, v ktorej má dlžník majetkovú účasť aspoň 10% a je v nej aj štatutárnym orgánom a preto sa úmysel dlžníka prezumuje, pričom žalovaný nepreukázal, že by nemohol ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

1.11. Súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Žalobca bol v konaní celom úspešný a pretože súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a ani ich strany netvrdili, rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri dokazovaní vznikli trovy aj H.. Q. Švecovej a to v súvislosti s predložením znaleckého posudku, ktoré boli vo výške 63,40 eura uhradené zo zloženého

predavku a v časti 27,55 eura (90,95-63,40) neboli uhradené. Pretože žalovaný nebol v konaní úspešný a neboli tu žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, súd podľa čl. 4 základných princípov CSP za použitia § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že H.. Q. B. má nárok na náhradu 27,55 eura proti neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Dopĺňacím uznesením súd prvej inštancie priznal znalcovi H.. P. O. nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%. rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 225 ods. 1, 2 veta prvá, § 234 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie (rozsudku a dopĺňaciemu uzneseniu) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že závery súdu sú celkom zjavne nesprávne a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca ani 2 roky po údajnej právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 13C/188/2014 nepodal voči H.. Q. Z. riadny návrh na vykonanie exekúcie, aby sa tak domohol úhrady svojej údajnej pôžičky z iného majetku H.. Q. Z.. Návrh na vykonanie exekúcie žalobca podal až s odstupom viac ako 2 rokov. Ing. Q. Z. disponoval a stále disponuje dostatočným majetkom, z ktorého predaja by bolo možné uspokojiť údajnú pohľadávku žalobcu. Odporovateľný právny úkon s H.. Q. Z. dohodol za primeranú - ekvivalentnú kúpnu cenu. Konštatovanie súdu o akejsi zhode strán sporu na tom, že v danom prípade sa má jednať o ukracujúci právny úkon, je pre žalovaného prekvapivé, nepochopiteľné a absurdné. Súd sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že v danom prípade sa práveže jednalo o ekvivalentný právny úkon (opak ukracujúceho právneho úkonu), čo nakoniec vyplývalo aj so samotnej dohody na kúpnej cene, ktorá predstavovala výšku 7.678.128 eur. Spôsob, akým sa konajúci súd vysporiadal s námietkou, že sa v danom prípade nejedná o ukracujúci právny úkon, považuje za nepreskúmateľný. Pri posudzovaní spornej otázky, či došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére dlžníka, súd nesprávne ustálil moment, ku ktorému je potrebné v konaní skúmať zostávajúci majetok dlžníka a tento nesprávne ustálil na moment rozhodovania súdu a nie na moment, kedy k odporovanému úkonu skutočne došlo. Z obsahu napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ku ktorému rozhodujúcemu momentu nakoniec vlastne súd v prejednávanej veci tento majetok dlžníka skúmal a ako konkrétne ustálil jeho hodnotu (v akej výške). Súd prvej inštancie v konaní nesprávne uzatvoril, že žalobca vykonaným dokazovaním preukázal, že jeho dlžník ani v čase uskutočnenia právneho úkonu dňa 20. 12. 2017 a ani v čase jeho účinnosti dňa 04. 01. 2018, kedy bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy do katastra nehnuteľností, ani v čase podania žaloby a ani v čase rozhodovania súdu o nej nedisponoval takým ďalším majetkom, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu reálne uspokojená. Uvedené závery súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Závery súdu o záložných právach vysoko prevyšujúcich hodnotu zálohu nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a nie sú ani dostatočne zrejme z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Ak už súd prijal záver o tom, že iné nehnuteľnosti dlžníka, ktorých je dlžník vlastníkom, resp. spoluvlastníkom sú zaťažené záložným právom vysoko prevyšujúcim ich hodnotu, mal v rozsudku presne špecifikovať, o aké konkrétne nehnuteľnosti dlžníka, na ktoré v konaní prihliadal sa vlastne jedná, aká je ich zistená hodnota, tiež aká je teda výška ich záťaže záložným právom a v neposlednom rade, z akého vykonaného dôkazu uvedené hodnoty vyplývajú. Keďže uvedené v napadnutom rozsudku špecifikované nie je, v tomto smere je rozhodnutie súdu arbitrárne a nepreskúmateľné. V konaní tiež bolo preukázané, že dlžník je vlastníkom obchodných podielov resp. akcií. To, akým spôsobom súd ustálil, že v danom prípade nemožno hovoriť o majetku, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená, považuje za absurdné. Podmienky nároku na vyplatenie ich hodnoty (nie je ani zrejmé, aké podmienky má súd vlastne na mysli) nemajú nič spoločné so stanovením a preukázaním ich hodnoty v konaní. Dôkazné bremeno o neekvivalentnosti majetku ležalo na žalobcovi a nie na žalovanom, preto nepreukázanie ekvivalentnosti majetku dlžníka nemohlo byť na ťarchu žalovanému. Nerozumie tiež tomu, čo má skutočnosť, že ide o pohľadávku voči spoločnosti ovládanej dlžníkom spoločné s jej hodnotou. Ako má mať táto skutočnosť vplyv na hodnotu tejto pohľadávky, pričom táto pohľadávka premlčaná nie je. (pozn. H.. Q. Z. ako osoba oprávnená za kupujúceho ako aj predávajúceho na pojednávaní tvrdil, že splatnosť kúpnej ceny bola menená t. j. samotný dlžník uznával, že nie je premlčaná) Z obsahu napadnutého rozhodnutia nie je ani zrejmé, aký konkrétny vplyv by malo premlčanie predmetnej pohľadávky a skutočnosť, že ide o pohľadávku voči spoločnosti ovládanej dlžníkom, na hodnotu takejto pohľadávky, v akom rozsahu by sa táto hodnota mala znížiť a v neposlednom rade ako túto hodnotu vlastne v konaní preukázal žalobca. Skutočnosť, či dohodnutá kúpna cena, podľa v konaní odporovaného právneho úkonu, zodpovedala reálnej hodnote nehnuteľností, je v prípade, že táto kúpna cena bolo dohodnutá vyššia ako bola v konaní ustálená, irelevantné, keďže dlžník by takto predaj uskutočnil vlastne zo svojho pohľadu výhodne. Súd mal v konaní nesprávne za to, že jediným majetkom dlžníka spôsobilým uspokojiť pohľadávku žalobcu je

parcela, ktorá je zaťažená záložným právom zriadeným v prospech príbuzných dlžníka, ktorý nedali súhlas s jej predajom v exekučnom konaní a preto ju nie je možné speňažiť. Ako predávajúci uzavrel so Slovenskou republikou ako kupujúcou kúpnu zmluvu, ktorou previedol nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX nachádzajúce sa v kat. úz. B. za kúpnu cenu 113.050,17 eur a teda minimálne týmto majetkom dlžník v rozhodujúcom čase disponoval. Okrem toho dlžník disponoval celým radom iného majetku a stále disponuje dostatočným majetkom na uspokojenie spornej pohľadávky žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zmenil a to tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Z rovnakých dôvodov a v spojení so zrušením resp. zmenením napadnutého rozsudku navrhol zrušiť resp. zmeniť aj napadnuté uznesenie. V nadväznosti na uvedené navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 335 ods. 2 CSP zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/35/2018 právoplatné dňa 08. 08. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitra sp. zn. 9Co/192/2018 o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa zriaďuje záložné právo k pozemkom registra C KN parcelné číslo XXXX/XXX, č. XXXX/XXX a č. XXXX/X - Z-XXXX/XXXX.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj dopĺňacie uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil. Odvolacie námietky žalovaného proti týmto rozhodnutiam považuje v celom rozsahu za neopodstatnené a v rozhodujúcej časti spočívajúce len v zopakovaní tvrdení obsiahnutých už v písomných podaniach a ústnych prednesoch žalovaného v prvoinštančnom konaní. Ukracujúci charakter posudzovaného právneho úkonu vo vzťahu k vymožitelnosti jeho pohľadávky prisúdenej mu proti dlžníkovi právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, bol jednoznačne preukázaný, jednak tým, že majetok dlžníka, ktorý tomuto zostal po realizácii uvedeného právneho úkonu, nepredstavuje vôbec majetok spôsobilý na vymożenie pohľadávky a jednak aj samotným doterajším konaním dlžníka, ktoré je podľa neho účelové a smeruje k znemożneniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky. Dlžník po dosiahnutí zrušenia predošlej kúpnej zmluvy, následne všetky pozemky, ktoré boli jej predmetom, okrem jedného z nich, previedol na žalovaného za celkom zjavne neprimerané plnenie, čím chcel vytvoriť stav existencie jeho vysokej peňažnej pohľadávky a tým deklarovať svoju schopnosť uspokojiť jeho pohľadávku a zároveň preukázať dostatočnosť majetku na jej uspokojenie. V skutočnosti však od začiatku išlo o pohľadávku dlžníka voči spoločnosti ovládanej plne len dlžníkom a teda pohľadávku, ktorej existencia či neexistencia bude vždy závisieť len od konania a vôle samotného dlžníka a nepredstavuje tak žiaden reálny majetok spôsobilý na dosiahnutie uspokojenia pohľadávky. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k posunutiu splatnosti pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny, hoci takúto skutočnosť tvrdil. Bez ohľadu na to však existencia takejto pohľadávky nemôže vôbec predstavovať vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa podstaty tejto pohľadávky a vzťahu veriteľa a dlžníka z tejto pohľadávky, majetok dlžníka žalobcu spôsobilý na dosiahnutie uspokojenia pohľadávky, a to aj v kontexte s doterajším postupom dlžníka, ktorý sa plneniu pohľadávky vyhýba a bráni, čo znamená, že by bolo celkom nereálne očakávať to, že peňažná pohľadávka dlžníka voči spoločnosti plne ovládanej dlžníkom, by mohla predstavovať reálny majetok spôsobilý na uspokojenie jeho pohľadávky. Z rozhodovacej činnosti súdov v sporoch o určenie neúčinnosti právneho úkonu vyplýva, že záver o dostatočnosti majetku dlžníka po realizácii prevodu, voči ktorému bolo uplatnené odporovacie právo, nemožno generalizovať len zistením, že kúpna cena zaplatená na základe takéhoto prevodu, predstavuje ekvivalent k prevedenému majetku a preto by takýto úkon nebol ukracujúci, a takýto výklad je argumentačne neudržateľný. Vždy sa treba zaoberať aj štruktúrou majetku dlžníka z hľadiska jeho spôsobilosti na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky. Nemožno kvalitu vlastníctva nehnuteľného majetku dlžníkom a inkasovanie kúpnej ceny, (ku ktorému v tejto prejednávanej veci navyše doposiaľ nedošlo), ani len zaradiť do porovnateľných kategórií. Zohľadniť treba všetky relevantné okolnosti prípadu a odporovateľnosť úkonu vyhodnotiť v záujme efektívneho zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov veriteľa. Majetok, ktorý zostal dlžníkovi po realizácii kúpnej zmluvy, voči ktorej uplatnil odporovacie právo, nemožno považovať vôbec za majetok spôsobilý na dosiahnutie uspokojenia jeho pohľadávky. Osobitne k pozemku, ktorý zostal vo vlastníctve dlžníka a je zaťažený záložným právom v prospech príbuzných dlžníka, je potrebné poukázať na to, že pre nedostatok súhlasu záložných veriteľov nie je možné tento vôbec považovať za majetok dlžníka spôsobilý na dosiahnutie uspokojenia pohľadávky. Vo vzťahu k ďalšiemu majetku dlžníka, na ktorý žalovaný v priebehu konania poukázal, je z vykonaného dokazovania celkom zrejmé, že ide o majetok zaťažený v prospech iných veriteľov dlžníka a taktiež nepoužiteľný na dosiahnutie uspokojenia jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil splnenie všetkých podmienok na úspešné uplatnenie odporovacieho práva proti posudzovanej kúpnej zmluve a správne o podanej žalobe rozhodol, keď tejto vyhovel. Tvrdenia

žalovaného o nespĺnení predpokladov na úspešné uplatnenie odporovacieho práva nie sú vôbec správne a opodstatnené. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie a nedostatočnosti jeho odôvodnenia, ani táto nemá zjavne žiadne opodstatnenie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch prezentovaných v podanom odvolaní proti napadnutému rozsudku.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spolu s dopĺňacím uznesením je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutie správne a vyčerpávajúco odôvodnil.

7. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcu o určenie, že kúpna zmluva uzavretá medzi H.. Q. Z., nar. XX. XX. XXXX bytom W., P. záhrady XXX ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, podľa ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený rozhodnutím Okresného úradu Šaľa, katastrálny odbor V XXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX a na základe ktorej bol žalovaný zapísaný za vlastníka nehnuteľností vedených na Okresnom úrade B., katastrálny odbor, v katastri nehnuteľností pre okres B., obec B., katastrálne územie B. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra "C" evidovanej na katastrálnej mape ako parcela č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXX XXX m², parcela č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX XXX m² a parcela č. XXXX/X - vinice o výmere XX XXX m² v 1/1, je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobca dôvodil, že uvedená kúpna zmluva je odporovateľným právnym úkonom v zmysle § 42a ods. 1 a ods. 3 písm. a/, b/, v spojení s § 116 Občianskeho zákonníka, keďže jeho dlžník H.. Q. Z. touto kúpnu zmluvou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v jeho výlučnom vlastníctve na žalovaného ako právnickú osobu, v ktorej má 100% majetkovú účasť.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý b/ ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmavacej činnosti odvolacieho súdu.

12. Prejednávajúc podané odvolanie žalovaného, s ohľadom na jeho rozsah a odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spolu s

doplňacím uznesením ako vecne správny potvrdil, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

13. K podanému odvolaniu žalovaného, z hľadiska jeho odvolacích dôvodov, je potrebné uviesť, že toto nebolo spôsobilé privodiť zmenu napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie v prospech odvolateľa.

14. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že v danom prípade sa jednalo o ekvivalentný právny úkon, čo podľa názoru žalovaného vyplynulo aj zo samotnej dohody na kúpnej cene, ktorá predstavovala výšku 7.678.128 eura, s takouto argumentáciou žalovaného sa odvolací súd nestotožňuje.

15. Rozhodovacia prax súdov sa ustálila v tom, že o ekvivalentný právny úkon ide iba vtedy, ak za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dlžník naozaj (reálne) dostal ich obvyklú cenu alebo inú skutočne primeranú (rovnocennú) náhradu. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je ekvivalentným úkonom, vždy bezpečne preukázaný, a to nie odkazom na jeho znenie, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžníkovi ušlo, nadobudol iné plnenie, ktoré má skutočne ekvivalentnú povahu. Uvedené je potrebné vyhodnotiť v každej prejednávanej veci s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. V kontexte uvedeného je tiež namieste zdôrazniť, že z hľadiska reálneho vymoženía pohľadávky veriteľa, ku ktorému inštitút odporovateľnosti smeruje, nemožno kvalitu vlastníctva nehnuteľného majetku dlžník a inkasovanie kúpnej ceny zaň zaradiť do porovnateľných kategórií. Nesporným následkom prevodu nehnuteľnosti je, že veriteľova pohľadávka nebude uspokojená z hodnoty nehnuteľnosti, ale mala by byť uspokojená z hodnoty peňažných prostriedkov. Hodnoty týchto dvoch majetkových zložiek dlžníka vykazujú odlišné kvalitatívne znaky. Rozdiel je predovšetkým v trvajúcej hodnote nehnuteľného majetku, s ktorou je spojená vyššia miera istoty pre veriteľa, že dosiahne uspokojenie svojej pohľadávky. Túto dlžník nemôže len tak ukryť, zatajiť a vzhľadom na zápis v katastri nehnuteľností ani previesť bez toho, aby bolo možné tento prevod a osobu nadobúdateľa ihneď, prípadne späťne identifikovať zo strany veriteľa, resp. exekútora. V prípade jej predaja už inkasovaná kúpna cena žiaden z uvedených atribútov nespĺňa.

16. V prejednávanej veci je zrejmé, že hoci kúpna cena v zmysle spornej kúpnej zmluvy bola dohodnutá na sumu vo výške 7.679.128 eur, tak ako na uvedené upriamil pozornosť i žalovaný, len samotný poukaz na túto skutočnosť neodôvodňuje prijať žalovaným tvrdý záver o ekvivalentnosti právneho úkonu, keď tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, o ekvivalentný právny úkon ide iba vtedy, ak za prevedené veci dlžník naozaj (reálne) dostal ich obvyklú cenu alebo inú skutočne primeranú (rovnocennú) náhradu, čo sa v danom prípade nestalo. V danej veci je zrejmé, že žalovaný s dlžníkom žalobcu síce dojednal kúpnu cenu vo výške 7.679.128 eur, táto však dlžníkovi žalobcu nikdy v danej výške plnená nebola, v konaní nebolo preukázané, že by nebola splatnou, tak ako súd prvej inštancie k uvedenému zaujal stanovisko v bode 27. odôvodnenia rozhodnutia ako i správne uzavrel, že táto pohľadávka dlžníka žalobcu voči žalovanému je premlčanou. Potom z hľadiska ekvivalentnosti hodnoty majetku dlžníka vo forme nehnuteľnej veci, ktorú vlastnil a majetkovej hodnoty, ktorú mal za ňu dostať a reálne nedostal nemožno hovoriť o rovnocenných majetkových hodnotách dlžníka, a to i bez ohľadu na akékoľvek polemiku o primeranosti dojednanej kúpnej ceny v spornej kúpnej zmluve v kontexte tých skutočností, ktoré súd prvej inštancie podrobne rozobral v bode 27. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Sám žalovaný síce tvrdí, že odporovateľný právny úkon s H.. Q. Z. dohodol za primeranú - ekvivalentnú kúpnu cenu, táto sa však nikdy reálne nestala predmetom jeho vlastníctva a i vzhľadom na skutočnosť, že táto jeho pohľadávka voči žalovanému je pohľadávkou premlčanou, reálne nie je možné očakávať jej vymoženie. Potom nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalovaného, že nedošlo k reálnemu úbytku v jeho majetkovej sfére, keď je potrebné zhodne so súdom prvej inštancie prijať záver, že k takémuto úbytku majetku dlžníka reálne došlo.

17. Pokiaľ žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil moment, ku ktorému je potrebné skúmať zostávajúci majetok dlžníka, keď tento nesprávne ustálil na moment rozhodovania, ani s takouto odvolacou námietkou žalovaného sa odvolací súd nestotožňuje. Súdom prvej inštancie správne uzavrel, že ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania a nie spätne ku dňu jeho realizácie a tieto závery jednoznačne vyplývajú i z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, tak NS SR (8Cdo/124/2020) ako i ÚS SR (III.ÚS 271/05). Súdom prvej inštancie teda tento moment ustálil správne, pričom pokiaľ uviedol, že bez ohľadu naň, žalobca preukázal, že dlžník ani v čase uskutočnenia právneho úkonu, ani v čase jeho účinnosti, ani v čase podania žaloby a ani v čase rozhodovania súdu nedisponoval takým ďalším majetkom, z ktorého by pohľadávka žalobcu mohla byť uspokojená, neznamená to, že moment posúdenia spôsobilosti uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky

žalobcu ako veriteľa neustáli správne a z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu v bode XX. je zrejmé, aký časový moment veci považoval za rozhodujúci. Napokon, i z obsahu odvolania žalovaného vyplýva, že je mu zrejmé, ktorý moment považoval súd prvej inštancie za rozhodujúci, pretože inak by nenamietal, že tento moment nesprávne ustálil.

18. Nedôvodnou je i námietka žalovaného, že závery súdu prvej inštancie o záložných právach vysoko prevyšujúcich hodnotu zálohu nie sú dostatočne zrejmé z odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, keď súd prvej inštancie v bodoch 30. až 33. odôvodnenia rozhodnutia sa vysporiadal aj s existenciou ďalšieho konkrétneho majetku dlžníka a jeho spôsobilosťou na vymoženie pohľadávky veriteľa.

19. Napokon, pokiaľ žalovaný tvrdil, že súd prvej inštancie mal nesprávne za to, že jediným majetkom dlžníka spôsobilým uspokojiť pohľadávku žalobcu je parcela, ktorá je zaťažená záložným právom zriadeným v prospech príbuzných dlžníka, ktorí nedali súhlas s predajom v exekučnom konaní a nie je možné ju speňažiť, a to v kontexte toho, že dlžník ako predávajúci uzavrel so SR kúpnu zmluvu, ktorou previedol nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k. ú. B. za kúpnu cenu 113.050,17 eura a teda minimálne týmto majetkom dlžník v rozhodnom čase disponoval, je potrebné uzavrieť nedôvodnosť aj tejto odvolacej námietky. Predovšetkým majetkom vo forme zaplatenej kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej so SR v správe Slovenskej správy ciest vo výške 113.050,17 eura nedisponoval dlžník žalobcu, ktorý nebol účastníkom tejto zmluvy, ale žalovaný ako predávajúci.

20. S ohľadom na vyššie konštatované, je potrebné uzavrieť, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť podanej žaloby, pretože mal preukázané naplnenie zákonných predpokladov na úspešné odporovanie právnomu úkonu, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Súčasťou potvrdzujúceho výroku odvolacieho súdu bolo i dopĺňacie uznesenie súdu prvej inštancie, špecifikované v bode 2. odôvodnenia tohto rozhodnutia, ktoré napadol žalovaný odvolaním. Keďže však v tomto ohľade žalovaný neprezentoval žiadne odvolacie dôvody, odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, v tomto napadnutom rozsahu na absentujúcu odvolaciu argumentáciu žalobcu nič neudáva.

21. Záverom odvolací súd udáva, že požiadavka žalovaného, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 335 ods. 2 CSP zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. XC/XX/XXXX-XX v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. XCo/XXX/XXXX-XXX o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nie je namieste, pretože na postup v zmysle ustanovenia § 335 ods. 2 CSP v danom prípade nebol dôvod.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia v zákonnej lehote (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).